

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen): Det under Nr. 1 opførte Andragende er jo affattet af Hovedbestyrelsen for Socialdemokratisk Forbund i Danmark. Det er ikke mig bekendt, at det har været indsendt til Konseilspræsidiat, før det blev indbragt i Folketinget. Sagen er nemlig den, at der er en hel Mængde Mennesker, der henvende sig til Lovgivningsmagten i den Mening, at Formen er korrekt, naar de skrive ovenover Andragendet: Til Regering og Rigsdag. Jeg er enig med den ærede Ordfører (S. Sørensen) og det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen), der have hævdet den Betragtning, at det er god Skik at vænne Befolkningen til at henvende sig først til vedkommende Minister med sit Andragende. Gaar vedkommende Minister saa ind paa Andragendet, er det overflødigt for Andragerne at gaa videre, saa gaar Ministeren til Lovgivningsmagten. Siger Ministeren Nej, er det Skik og Brug — og bør være Skik og Brug —, at saa gaa Andragerne til Rigsdagen for at indbringe Andragendet her, bilagt med Ministerens Erklæring, og derefter bliver selve Sagen Genstand for Overvejelser mellem Ministeren og Udvalget.

Det foreliggende Andragende er af et noget besynderligt Indhold. Jeg har ikke set et saadant Andragende før. Den ærede sidste Taler (Alfred Christensen) har med fuld Ret kritiseret Andragendet fra „Svalen“, det vedrører imidlertid ikke mig, men det Andragende, jeg har med at gøre, er ogsaa af noget besynderlig Art. Et Andragende til et Ministerium eller til Rigsdagen plejer at omhandle et specielt Forhold. Men her er i det foreliggende Andragende nævnt en hel Mængde forskellige Sager. Det gaar for det første ud paa at opfordre Regering og Rigsdag til at forhindre Gennemførelsen af en Række Foranstaltninger, hvorom der i øvrigt slet ikke foreligger noget Forslag fra Ministeriets Side, og for det andet gaar det ud paa at opfordre Regeringen til at gennemføre forskellige Love. Nu ved Socialdemokratisk Forbund jo dog, at der her i Rigsdagen sidder Medlemmer af Socialdemokratiet, og det forekommer mig ufornuddent, at Forbundet ansponer sine Repræsentanter her i Tinget til at paatale de Sager, der her ere nævnte. Men i øvrigt

har dette Andragende vist en Forhistorie. Det forholder sig nemlig saaledes, at da Finanslovkommissionen havde afgivet sin Betænkning, bleve Finansministeren og Kommissionens Medlemmer enige om at hemmeligholde den, indtil Rigsdagen traadte sammen, saa Betænkningen kunde fremtræde som Bilag til Finanslovsforslaget og til den Finansplan, som Finansministeren da fremlagde for Tinget. Men Bladeene ere jo nysgerrige, og de socialistiske Blade kunde ikke lade være at omtale Spørgsmaal, som havde været behandlet i Finanslovkommissionen, som et Forlydende, og da man fra forskellige Sider opponerede mod, at man saadan uden videre — som et Forlydende — gav sig til at behandle Spørgsmaal, der endnu ikke forelaa for Offentligheden, henvendte en Reporter sig til Formanden for Finanslovkommissionen, det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), og forelagde ham det Spørgsmaal, som vare fremdragne i Bladeene „efter Forlydende“. Formanden for Finanslovkommissionen sagde ganske naturligt: Det kan jeg ikke udtale mig om. Men hvad skrev saa de vedkommende socialdemokratiske Blade? De skrev, at de havde henvendt sig til Formanden for Finanslovkommissionen, og han turde ikke benægte Rigtigheden af deres Udtalelser. Dermed var Signalet givet til at rejse denne Bevægelse, og saa holdt man en hel Række Møder og affattede det Andragende, der her foreligger, og indbragte det i Folketinget, uden at det har været Genstand for Behandling i Ministeriet.

Man begrundede dette Andragende med en Række Udtalelser af Medlemmer af Regeringspartiet og med, at dette Partis Samvirken med Højre skulde vise, at der var Planer, oppe om en Forringelse af de bestaaende sociale Love. Jeg beklager, at man saaledes henviser til faldne Udtalelser uden nærmere at angive Udtalelsernes Indhold, eller fra hvem de stamme. Ærede Medlemmer ville se, at der ikke fra Ministeriets Side har foreligget noget Forslag om at forringe den bestaaende sociale Lovgivning. Tværtimod, Ministeriet er gaaet videre i Fremsættelse af Forslag om sociale Love. Jeg henviser her til Lovforslaget om Forsørgelse af Børn, der have mistet Fader eller Moder.